

O entrevistado, Ricardo Amasté de Colaborabora, parte **da idea do Laboratorio como unha comunidade de práctica, do aprender facendo** e do simil da cociña e da mestura e construción colectiva de saberes. Entende ademais que estes espazos deberían de ser o máis distribuídos horizontalmente, e aporta que hoxe en día, co auxe da lóxica dos Laboratorios, probablemente toca problematizar a súa lóxica. Ademais, e seguindo coa súa definición, incide nas ideas da ética feminista, e do equilibrio de axentes (privado, institucional e sociedade civil) xunto á procura do equilibrio nos tempos e da disolución dos límites entre o traballo o ocio e os coidados.

No referido ao funcionamento do Co-Lab, entende que este debería de poñer en contacto a diferentes axentes dende persoas individuais, ameteres, producers ou profesionais así como á administración pública, asociacións máis e menos informais e empresas. Ante a pregunta concreta do que ten que suceder, nomea ter en conta para todo o proceso as catro normas do Open Space: **comeza cando ten que comezar, remata cando ten que rematar, ven quen ten que vir e sucede o que ten que suceder**. En definitiva, poñer as ferramentas para que o espazo e a comunidade teñan vida propia.

No referido aos riscos, sinalou a posible falta de **diversidade**, o perigo da **instrumentalización** do espazo por diferentes tipos de axentes, **a delegación** na cidadanía de responsabilidades da administración ou a propia falta de aposta e toma de riscos. Sinalou tamén como posibles riscos a evitar dinámicas de **desgaste** por falta de información e vontade política. Anotou de igual modo os perigos da **entrada de capital privado** a este tipo de proxectos abrindo a pregunta sobre a súa pertinencia e por último volveu a sinalar como problemático a imposibilidade no cotiá de **equilibrar os tempos** do produtivo das afeccións e militancias e do ámbito dos coidados, recuperando a idea de que o Laboratorio debería buscar un espazo de equilibrio entre eses diferentes tempos e espazos. Preguntado polas posibilidades para atallar estes riscos Ricardo sinalou a **importancia da tradución e a pedagogía así como dos tempos, da diversidade interna e do entendemento do conflito como algo positivo**.

Por último, reiterou a importancia de engadir **pensamento feminista e a ética dos coidados como algo central** non tanto como un elemento transversal, unindo esta reflexión coa flexibilidade nos tempos e nas formas para acadar a sustentabilidade do Co-Lab.